

РЕШЕНИЕ

№ 6844

гр. София, 16.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 27.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **7511** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс, във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от „Би Джей Ес“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление -гр.С.,[жк] [улица][жилищен адрес] представлявано от управителя Б. С. чрез адв.Л. К. със съдебен адрес – [населено място], [улица], ет.6 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0333-000118/01.06.2022г., издадена от Началник РУ С. към ОДМВР П., с която на основание чл. 171, т.2А б.“А“ от ЗДвП по отношение на собственика на автомобила – „Би Джей ЕС“ ЕООД е наложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на ППС – товарен автомобил „Рено Ф.“ с ДК [рег.номер на МПС] за срок от 180 дни.

В жалбата се излагат подробни аргументи, че оспорената заповед е незаконосъобразна, издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, тъй като не са изяснени всички факти и обстоятелства, както изрично изисква нормата на чл.35 от АПК. Обосновават се твърдения, че собственика на автомобила не е и не е разрешавал, МПС да бъде управлявано от неправооспособен водач. Иска се атакуваният административен акт да бъде отменен. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. К., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът - Началник РУ С. към ОДМВР П. – в съдебно заседание не се

представлява. С придружителното писмо за изпращане на административната преписка излага съображения за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Товарен автомобил „Рено“с рег. [рег.номер на МПС] е собственост на жалбоподателя „Би Джей ЕС“ ЕООД. На 31.05.2022г. е сключил договор за наем, с който отдава цитираният автомобил под наем считано от 31.05.2022г. до 04.06.2022г. на Ufuk Ozturk /турски гражданин/, който притежава свидетелство за управление на МПС № BO20F549075, валидно до 24.01.2034г., издадено от полицейски органи на Федерална Република Германия .

При неустановени обстоятелства, автомобилът е предоставен за ползване от Ufuk Ozturk на Д. Р. Т.

На 01.06.2022 г. в [населено място] в 15.01 часа Д. Р. Т. управлявала товарен автомобил „Рено“с рег. [рег.номер на МПС] собственост на „Би Джей ЕС“ ЕООД,като на кръстовището на ул. „4-та“ с ул. „17-та“, реализира пътно-транспортно произшествие с друг автомобил – л.а. марка „М.“ модел Е200 с рег. № SLSC6208, собственост на Д. И. Й.. Вследствие на настъпилото пътно-транспортно произшествие, което автомобилите претърпяват материални щети. На място е извършена проверка от органи на МВР. Установено е, че водачът Д. Р. Т. е допуснала следните нарушения:

При движение по ул. „17-та“ на спира на знак Б-2 /стоп/, набиращ се на кръстовището с ул. „4-та“, като отнема предимството на движещия се по път с предимство лек автомобил марка „М.“, модел „Е 200“с рег. № SLSC6208, собственост на Д. И. Й., удря се в страничната предна врата на автомобила, като се реализира пътно –транспортно произшествие, което е нарушение на чл. 6, т. 1, пр. 3 от ЗДвП; Управлява МПС без да е правоспособен водач /установено след извършена справка РСОД/, което е нарушение на чл. 150 от ЗДвП.

За установените нарушения е издаден АУАН серия ГА № 645411/01.06.2022 г. от автоконтрольор при ОДМВР –П., РУ С. – И. Д. Ю..

Въз основа на АУАН е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0333-000118/01.06.2022г. от Началник РУ С. към ОДМВР П., с която на основание чл. 171, т.2А б.„А“ от ЗДвП по отношение на собственика на автомобила – „Би Джей ЕС“ ЕООД е наложена принудителна административна мярка – временно спиране от движение на МПС – товарен автомобил „Рено Ф.“ с ДК [рег.номер на МПС] за срок от 180 дни.

По делото е представено като доказателство Наказателно постановление № 22-0333-000512/10.06.2022 г., както и Заповед № 317з-3162/15.04.2022 г. на директора на ОДМВР-П., с която са оправомощени длъжностните лице от ОДМВР-П., които да издават заповед за принудителни административни мерки по чл. 171 от ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от страна, която има правен интерес от оспорването, и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са

административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта за налагане на ПАМ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визирани в АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в акта следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, мярката се налага с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Съгласно чл. 59 ал. 2, т. 4 АПК, необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от АНО, съобразно преследваната от закона цел.

Съобразно разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки, се уреждат в съответния закон. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, в редакцията към датата на издаване на оспорваната заповед, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 от ЗДвП се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая със Заповед № 317з-3162/15.04.2022 г. на директора на ОДМВР-П. са оправомощени длъжностните лице от ОДМВР-П., които да издават заповед за ПАМ по чл. 171 от ЗДвП.

Съдът намира, че процесната заповед е издадена от компетентен орган.

Административният акт е издаден в предвидената в закона форма - спазени са изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, посочени са фактическите и правни основания за издаването му.

Освен позоваване на АУАН се съдържа подробно описание на нарушението, станало основание за прилагане на ПАМ. Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. В случая, оспорената заповед е издадена въз основа на акт за установяване на административно нарушение, съдържащ описание на фактическата обстановка, касаеща установеното нарушение, за което лицето е наказано, включително посоката на движение на МПС, чия собственост е лекия автомобил.

В изпълнение на задълженията си по чл. 35 от АПК, административният орган е издал оспорения акт, след като е изяснил всички относими към случая факти и обстоятелства. В хода на административното производство са проверени и преценени всички събрани доказателства, съгласно нормата на чл. 36 от АПК. В тази връзка изложените в жалбата твърдения за нарушение на чл.35 от АПК са неоснователни. При издаването на процесния акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Заповедта е издадена и при наличие на предвидените в закона материалноправни предпоставки за това.

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на

движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

От цитираната разпоредба става ясно, че за да бъде наложена ПАМ, следва да са налице две кумулативно дадени условия: лицето да е собственик на автомобила, предмет на принудителната административна мярка и да е предоставил МПС за управление на лице, което не притежава съответното свидетелство за управление.

В случая, в процесната заповед е посочено, че Д. Р. Т. е управлявала МПС, собственост на дружеството-жалбоподател, без да притежава съответното свидетелство за управление. Съставеният акт за административно нарушение от компетентните органи, има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП. В АУАН е посочено, че чрез работна станцията за отдалечен достъп до данните на КАТ /PCOD/ полицейските органи са установили, че лицето не е правоспособен водач, като са направили извод за извършено нарушение по чл. 150 от ЗДвП.

По делото не са ангажирани доказателства, че към датата на управление на МПС, собственост на дружеството-жалбоподател, Д. Р. Т. е притежавала СУМПС и е била правоспособен водач, предвид това констатациите в АУАН не са опровергани.

От представения по делото АУАН, по безспорен начин се установява, че МПС, управлявано от Д. Р. Т., а именно товарен автомобил „Рено Ф.“ с ДК [рег.номер на МПС] е собственост на „Би Джей ЕС“ ЕООД. Това обстоятелство е отразено в мотивите на оспорената заповед, а също и в издадения АУАН, послужил като основание за издаване на заповедта.

Съставеният АУАН, съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, като официален документ, има обвързваща и презумптивна доказателствена сила за отразените в него обстоятелства. Нормата на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП, послужила като правно основание, изцяло съответства на фактическите обстоятелства, а именно ПАМ се налага на собственик, който допуска или предоставя управлението на моторно превозно средство на лице, което не притежава съответното свидетелство за управление. В случая тези обективни предпоставки са налице, поради което оспорената заповед е в съответствие с материалния закон.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че МПС е било отдадено под наем на лице, притежаващо валидно СУМПС, поради което автомобилът е бил предоставен за управление на неправомерно лице от наемателя без знанието на дружеството-жалбоподател. По делото е представен като доказателство договор за наем, сключен между „Би Джей ЕС“ ЕООД, в качеството му на наемодател, и У. Й., в качеството му на наемател. В договора е посочено, лицето притежава СУМПС № B020F549075, валидно до 24.01.2034 г., копие същото е прието като доказателство по делото. Видно е, че СУМПС е било валидно към датата на сключване на договора за

наем. Това обстоятелство обаче е ирелевантно за приложението на ПАМ по чл. 171, т. 2а, б „а“ от ЗДвП. Законът предвижда налагане на ПАМ спрямо собственика на моторното превозно средство, като не е въведено изискване нарушението да е извършено от него или собственикът да е знаел, че лицето, управляващо автомобила му, е неспособен водач. Отношенията между „Би Джей ЕС“ ЕООД и останалите две лица могат да бъдат уредени по гражданскоправен ред, но не могат да изключат прилагането на административната мярка, ако са налице предпоставките за това. В този смисъл Решение № 2235 от 15.02.2019 г. на ВАС по адм. д. № 10387/2018 г., VIII о.

Мярката е наложена за минимално посочения в чл.171,т.2а от ЗДвП срок от 6 месеца, поради което, въпреки че не са изложени мотиви, относно така определения в заповедта срок, съдът приема, че е спазен принципът за съразмерност по чл.6 от АПК. Издадената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка съответства на целта на закона. Целта на конкретната ПАМ е да осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановяват административните нарушения. В случая ПАМ е наложена за 6 месеца, което е в законоустановения минимум, поради което се явява законосъобразна.

Предвид гореизложените съображения съдът намира, че оспорената ЗППАМ е законосъобразна, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото ответникът има право на направените по делото разноски, но при липса на искане в тази насока, такива не се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, III отделение, б1 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Би Джей Ес“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление -гр.С.,[жк] [улица][жилищен адрес] представявано от управителя Б. С. чрез адв.Л. К. със съдебен адрес – [населено място], [улица], ет.6 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0333-000118/01.06.2022г., издадена от Началник РУ С. към ОДМВР П., с която на основание чл. 171, т.2А б.“А“ от ЗДвП по отношение на собственика на автомобила – „Би Джей ЕС“ ЕООД е наложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на ППС– товарен автомобил „Рено Ф.“ с ДК [рег.номер на МПС] за срок от 180 дни.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.172 ал.5 от ЗДвП /редакция ДВ бр.77 от 2018г. в сила от 01.01.2019г./.

СЪДИЯ: